

Legioonateatteri pohtii rakastamista

Turboromanssi

Aamulehti 07.03.2005

Ankea rahatilanne ei ole lannistanut Legionateatteria, vaan tänäkin keväänä Tampereen merkittävimpiin kuuluva harrastajateatteri tuottaa kolme esitystä. Ensimmäiseksi saapui ensi-iltaan *Turboromanssi*, joka on sympaattinen ja herkkä tarina, mutta ei kuitenkaan tavoita sitä voimaa ja omaleimaisuutta, jota Legionateatterilta on totuttu odottamaan.

Ronja Revon perhenäytelmässä kaikki henkilöt etsivät rakkautta tavalla tai toisella. Miisa (**Irina Ritvanen**) etsii turvaa ja takertuu vastaan tuleviin ihmisiin, isovelji Henkka (**Antti Haikkala**) tasapainoilee teini-iän ja aikuisuuden välimaastossa, ja isä (**Matias Hasu**) yrittää aloittaa uutta suhdetta psykiatri Eijan (**Ann-Mari Ohtamaa**) kanssa.

Turboromanssi on verkkainen, suurimmaksi osaksi arkirealistinen tarina.

Revon teksti pohtii rakastamisen erilaisia muotoja ja sitä, mitä ihmiset rakkaudelta lopulta odottavat.

Rakkautta epätoivoisesti janoavaa Miisaa seksuaalisuus kiehtoo ja pelottaa yhtä aikaa, mikä johtaa kriisiin poikaystävä Masan (**Antti Salminen**) kanssa. Henkkaa puolestaan painostavat erilaiset miehen mallit, joita maailma tyrkyttää.

Näytelmä puhuu välittämisen ja läheisyyden puolesta. Vaikka teiniahdistus onkin esityksen voimakkain tunne, loppu on optimistinen.

Turboromanssi jää silti melko hajanaiseksi. Tekstiä olisi voinut huoletta tiivistää, nyt materiaali ei jaksa kantaa kahta tuntia. Lopussa näytelmä kuitenkin piristyy, ja tarina vetää taas mukaansa.

Sähköinen loppu

Repo on ohjannut tekstistään rauhallisen ja konstailemattoman esityksen. Ajoittaiset irtiotot realismista piristävät paikoin laahaavaa esitystä, ja niitä jää kaipaamaan lisääkin.

Irina Ritvasen voimakas ja hiljaisen kiihkeä roolityö on esityksen alkupuoliskon tukipylväs. Loppupuolella painopiste siirtyy Henkkaan, jonka epävarmuuden ja herkkyyden Antti Haikkala tuo hyvin esiin.

Aikuiset on *Turboromanssissa* kuvattu tyypitellymmin ja koomisemmin. Matias Hasun isähahmo ei tahdo nousta humalahuumorin yläpuolelle, mutta Ann-Mari Ohtamaa onnistuu antamaan karrikoidulle henkilölle uusia inhimillisiä piirteitä.

Jani Moilanen ja **Sirle Kivistö** piristävät esitystä karismaattisina laitapuolen kulkijoina, ja **Tiina Salon** isäänsä etsivä tyttö sähköistää näytelmän lopun hurjalla eläytymisellä.

Turboromanssi ei ole kovin omaperäinen tai monitasoinen näytelmä, mutta se on silti paljon antoisampaa katsottavaa kuin moni muu Tampereella tällä hetkellä pyörivä esitys.

Tämä jos mikä on osoitus Legioonateatterin taiteellisesta tasosta ja sen tekemän työn tärkeydestä.

Keinoja Legioonateatterin toiminnan turvaamiseksi on varmasti löydettävissä. Löytyykö päättäjiltä rohkeutta?

Teatteri

Turboromanssi

Käsikirjoitus ja ohjaus: Ronja Repo

Rooleissa: Antti Haikkala, Irina Ritvanen, Matias Hasu, Ann-Mari Ohtamaa, Jani

Moilanen, Sirle Kivistö, Antti Salminen, Tiina Salo

Esitys: Ensi-ilta Legioonateatterissa 4.3.

Kesto: 2 h

Jussi Suvanto